

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 29 mars 2021

233/2021

Lag om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 1 kap. 2 § 5 mom., 10 kap. 6 a §, 11 kap. 7 och 11 § samt 19 kap. 8 och 9 §,

av dem 10 kap. 6 a § sådan den lyder i lag 819/2017,

ändras 1 kap. 4 a § 1 mom. 3 och 5 punkten samt 15 §, 4 kap. 3 §, 5 kap. 2 § 1 mom. och 13 §, rubriken för 6 kap., 6 kap. 2 § och rubriken för 6 kap. 4 §, 7 kap. 2 § 1 mom. och 3 § 1 mom., 8 kap. 1, 11 och 12 § samt 16 § 1 mom. 3 punkten, 8 a kap. 4 § 2 mom., 9 kap. 15 § och 16 § 1 mom., 10 kap. 3, 4 och 6 §, 8 § 4 och 6 mom. samt 9 och 10 §, rubriken för 11 kap. samt 11 kap. 2 och 3 §, 5 a § 2 mom., 6 §, rubriken för 8 § och 8 § 1 mom., 9 § 4 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom. samt 10 § 1 mom. 1, 2 och 11 punkten, 12 § 1 punkten och 13 §, 15 kap. 11 § 5 mom. och 13 §, rubriken för 16 kap. och 16 kap. 1 §, 17 kap. 3 § 5 mom., rubriken för 18 kap. 8 §, 18 kap. 13 § samt 21 kap. 1 § 2 mom.,

av dem 1 kap. 4 a § 1 mom. 3 och 5 punkten sådana de lyder i lag 866/2018, 1 kap. 15 § och 11 kap. 13 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1199/2014, 8 kap. 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1073/2017, 8 a kap. 4 § 2 mom., 10 kap. 8 § 6 mom., 11 kap. 5 a § 2 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom. samt 10 § 1 mom. 1, 2 och 11 punkten sådana de lyder i lag 1199/2014, 10 kap. 3, 4 och 9 § sådana de lyder i lag 819/2017, 10 kap. 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 819/2017, 11 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 394/2019 och 11 kap. 6 § sådan den lyder i lag 394/2019, samt

fogas till 1 kap. 4 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 866/2018, en ny 6 punkt och till 7 § ett nytt 5 mom., till 2 kap. en ny 5 §, till lagen ett nytt 2 a kap., till 6 kap. en ny 4 a §, till 7 kap. 3 § ett nytt 6 mom. samt till 7 kap. en ny 6 a §, till 8 kap. en ny 1 a § och till 16 § 1 mom. en ny 4 punkt, till 10 kap. nya 1 a, 4 a–4 e samt 10 a och 10 b §, till 11 kap. nya 5 b och 6 a–6 d §, till 10 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1199/2014, nya 12–14 punkter, samt till 18 kap. 8 § ett nytt 3 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 a §

Den ordning i vilken ett kreditinstituts borgenärer ska få betalning

Vid ett kreditinstituts konkurs, med avvikelse från vad som föreskrivs i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992),

RP 171/2020
EkUB 3/2021
RSv 12/2021

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 (32019L0878), EUT 150, 7.6.2019, s. 253
Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (32013L0036), EUT 176, 27.6.2013, s. 338
Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 (32019L0879), EUT 150, 7.6.2019, s. 296

3) har myndigheternas kostnader för användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter förmånsrätt i förhållande till de fordringar som avses i 2 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning,

5) kan det avtalas om den inbördes förmånsrätten mellan fordringar enligt 6 § 1 mom. 3 punkten i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning och om den inbördes förmånsrätten mellan fordringar enligt 4 punkten i det momentet,

6) har fordringar som helt eller delvis hänförs till kreditinstitutets kapitalbas sämre förmånsrätt än fordringar som inte hänförs till kapitalbasen.

7 §

Kreditinstitut

Med *globalt systemviktigt institut* avses ett institut enligt definitionen i artikel 4.1 133 i EU:s tillsynsförordning.

15 §

Holdingföretag

Med *holdingföretag* avses i denna lag ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1 20 i EU:s tillsynsförordning och ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1 21 i den förordningen.

Finansinspektionen ska föra en förteckning över holdingföretag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som enligt denna lag står under Finansinspektionens tillsyn. Finansinspektionen ska sända förteckningen och ändringar i den för kännedom till utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 6 § 5 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008), nedan *EES-tillsynsmyndigheter*, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten.

2 kap.

Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning hos allmänheten

5 §

Skyldighet att bilda en underkoncern

Ett dotterkreditinstitut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till ett moderföretag i ett tredjeland får bedriva kreditinstitutsverksamhet, om de kreditinstitut och värdepappersföretag som är dotterföretag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bildar en underkoncern.

Det villkor som anges i 1 mom. tillämpas när

1) ett moderföretag i ett tredjeland har två eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag inom EES-området som hör till samma koncern, och

2) det sammanlagda balansräkningsvärdet och de förvaltade medlen för kreditinstitut och värdepappersföretag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt för filialer inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till kreditinstitut och värdepappersföretag i ett tredjeland, vilka tillhör samma koncern, uppgår till minst 40 miljarder euro.

De kreditinstitut och värdepappersföretag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som avses i 1 mom. kan med avvikelse från 1 mom., med den behöriga tillsyns-

myndighetens tillstånd, bilda två parallella underkoncerner, om bildandet av en underkoncern

1) skulle strida mot lagstiftning eller myndighetsföreskrifter som ska tillämpas på moderföretaget i ett tredjeland, eller

2) enligt den behöriga resolutionsmyndighetens bedömning skulle försämra resolutionsförfarandenas effektivitet jämfört med två separata underkoncerner.

Ett intermediärt moderföretag i en underkoncern ska vara ett kreditinstitut eller ett holdingföretag med tillstånd enligt 2 a kap. med säte inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Ett värdepappersföretag ska också vara intermediärt företag, om inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut.

Finansinspektionen ska i enlighet med artikel 21b.6 i kreditinstitutsdirektivet underrätta Europeiska bankmyndigheten om kreditinstitut enligt 1 mom. som omfattas av Finansinspektionens tillsyn.

2 a kap.

Tillståndsplikt för holdingföretag

1 §

Tillståndsplikt för holdingföretag

Holdingföretag enligt 1 kap. 15 § och intermediära företag enligt 2 kap. 5 § 4 mom., som inte är kreditinstitut eller värdepappersföretag, ska ansöka om tillstånd enligt detta kapitel för sin verksamhet hos Finansinspektionen eller, om ECB svarar för tillsynen på gruppnivå, hos ECB.

Ett holdingföretag kan dock ansöka om bekräftelse hos Finansinspektionen av att tillstånd enligt 1 mom. inte behövs. Holdingföretaget ska då uppfylla följande villkor:

1) ett finansiellt holdingföretags huvudsakliga verksamhet är att förvärva ägarandelar i dotterföretag, eller ett blandat finansiellt holdingföretags huvudsakliga verksamhet är i fråga om kreditinstitut eller finansiella institut att förvärva ägarandelar i dotterföretag,

2) holdingföretaget har inte definierats som en resolutionsenhet enligt den resolutionsstrategi som resolutionsmyndigheten fastställt,

3) ett kreditinstitut som är holdingföretagets dotterföretag har utsetts att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls,

4) holdingföretaget är inte med och fattar administrativa, operativa eller finansiella beslut som berör dotterföretag som är kreditinstitut, och

5) det finns inget hinder för en effektiv gruppbaserad tillsyn.

Om holdingföretaget samtidigt är anmälningsskyldigt för förvärv av andelar eller aktier enligt 3 kap., avbryts den behandlingstid på 60 vardagar som avses i 32 b § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen till den del den överstiger 20 vardagar, tills tillståndsbehandlingen enligt detta kapitel har slutförts.

Närmare bestämmelser om tillståndsförfarandet och de utredningar som ska åtfölja ansökan får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

2 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd för holdingföretag

Ett holdingföretag ska beviljas tillstånd, om det utifrån den erhållna utredningen kan säkerställas att

1) den finansiella företagsgruppens organisation är tillräcklig för att säkerställa att kraven på gruppnivå enligt denna lag och EU:s tillsynsförordning iakttas,

2) gruppens struktur utgör inget hinder för en effektiv tillsyn över de kreditinstitut som ingår i den,

3) holdingföretagets ledning och ägare uppfyller kraven i denna lag.

Finansinspektionen ska besluta om tillstånd inom fyra månader från mottagandet av tillståndsansökan eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken.

3 §

Tillsyn över tillståndsförutsättningar

Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, ska Finansinspektionen regelbundet följa om holdingföretaget uppfyller villkoren i 1 § 2 mom. eller 2 §. Om holdingföretaget inte uppfyller villkoren, ska det ansöka om tillstånd enligt 1 § 1 mom. Finansinspektionen kan då dessutom vidta åtgärder som föreskrivs i 11 kap. i denna lag eller i 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen får också tillfälligt utse ett annat holdingföretag eller ett annat kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls.

Holdingföretaget ska tillställa Finansinspektionen de uppgifter som behövs för tillsynen. Närmare bestämmelser om inlämnandet av uppgifter får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

4 §

Bestämmelser som ska tillämpas på holdingföretag

Bestämmelserna om kreditinstitut i denna lag och EU:s tillsynsförordning tillämpas i fråga om krav på gruppnivå också på ett holdingföretag med tillstånd enligt 1 § som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och på ett kreditinstitut eller ett annat holdingföretag som utsetts i enlighet med 3 § 1 mom.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på centralinstitutet enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

5 §

En finansiell företagsgrupp gemensamma beslut om holdingföretag.

Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen och ett holdingföretag har säte i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen i samråd med tillsynsmyndigheten i det holdingföretagets hemstat sträva efter att uppnå samförstånd om tillämpningen av 1–3 §. Finansinspektionen ska då utarbeta en bedömning av tillståndet, bekräftelsen eller tillsynsåtgärderna enligt 1–3 § och tillställa tillsynsmyndigheten i hemstaten den bedömningen. Vid behov ska samtycke till beslut enligt detta moment fås av den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över finans- och försäkringsföretagsgruppen.

Om samförstånd om ett tillstånd, en bekräftelse eller en tillsynsåtgärd enligt 1–3 § inte har uppnåtts inom två månader från det att Finansinspektionen har tillställt tillsynsmyndigheten i hemstaten en bedömning enligt 1 mom., ska ärendet hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Om samtycke enligt 1 mom. inte har fått, ska ärendet dessutom hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

4 kap.

Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet

3 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Koncession ska beviljas om det på basis av den information som kommit in kan säkerställas att kreditinstitutets ägare och grundare uppfyller de krav som föreskrivs i 4 § och ledningen kraven enligt 7 kap. 2, 4 och 5 § och att kreditinstitutet uppfyller kraven enligt 5 kap., 7 kap. 1 §, 8 kap. 3 § samt 9 och 10 kap. i fråga om verksamhet.

Koncession kan beviljas också för ett nytt kreditinstitut innan det registreras.

5 kap.

Allmänna förutsättningar för affärsverksamhet

2 §

Affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag

Kreditföretag får bedriva affärsverksamhet enligt 1 § 1 och 2 mom. i detta kapitel men inte inlåning från allmänheten. Kreditföretag får från allmänheten ta emot andra medel som ska återbetalas på anfordran än insättningar endast i samband med tillhandahållande av betaltjänster och utgivning av elektroniska pengar. Kreditföretag får bedriva hypoteksbanksverksamhet. Bestämmelser om hypoteksbanksverksamhet finns i lagen om hypoteksbanksverksamhet.

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför EES

Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp som detta får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag, en sådan AIF-förvaltare, ett sådant försäkringsbolag eller ett med dessa jämförbart företag som har säte i en stat utanför EES, om inte företaget eller kreditinstitutet på förhand har anmält detta till Finansinspektionen eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit anmälan enligt 1 mom. förbjuda förvärv som avses i 1 mom., om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som ska tillämpas på det företag som är föremål för förvärvet väsentligt försvårar en effektiv tillsyn över kreditinstitut eller dess finansiella företagsgrupp.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska fogas till en anmälan enligt 1 mom. och om andra motsvarande omständigheter som ska beaktas vid anmälningsförfarandet.

6 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av säte till utlandet

2 §

Filialetablering i en stat utanför EES

Ett kreditinstitut som har för avsikt att etablera en filial i en stat utanför EES ska hos Finansinspektionen ansöka om etableringstillstånd. Tillståndsbeslutet ska fattas inom 12 månader från mottagandet av ansökan.

Tillståndet ska beviljas om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om filialetableringen, med beaktande av kreditinstitutets administration och finansiella ställning, inte är ägnad att äventyra kreditinstitutets verksamhet. Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att förena tillståndet med sådana begränsningar och villkor i fråga om filialens verksamhet som behövs för tillsynen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan.

4 §

Tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat

— — — — —

4 a §

Tillhandahållande av tjänster i ett tredjeland

Ett kreditinstitut som planerar att tillhandahålla tjänster enligt 5 kap. 1 § 1 mom. i ett tredjeland utan att etablera en filial där, ska i god tid på förhand anmäla till Finansinspektionen vilka tjänster eller vilken verksamhet det kommer att tillhandahålla samt i vilken stat och hur de tillhandahålls. Anmälan ska också göras om dessa uppgifter ändras.

Finansinspektionen kan inom tre månader från mottagandet av en anmälan enligt 1 mom. förbjuda tillhandahållandet av tjänster i ett tredjeland, om tjänsten eller tillhandahållandet av den inte uppfyller kraven enligt det landets lagstiftning, tillhandahållandet av tjänster skulle äventyra kreditinstitutets soliditet, likviditet eller riskhantering eller efterlevnaden av skyldigheterna enligt denna lag eller EU:s tillsynsförordning eller av något annat motsvarande vägande skäl.

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

2 §

Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete

Ett kreditinstituts styrelse ska som helhet ha med tanke på dess uppgifter tillräckliga kunskaper och erfarenheter på basis av vilka styrelsen förstår kreditinstitutets affärsverksamhet och de risker som är förenade med verksamheten. I styrelsen ska finnas företrätt ett tillräckligt brett kunnande med avseende på kreditinstitutets affärsverksamhet och de risker som är förenade med verksamheten. Kreditinstitutet ska använda tillräckliga resurser för att introducera styrelsemedlemmarna i uppdraget.

— — — — —

3 §

Nomineringskommitté

Ett kreditinstitut som är systemviktigt på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska ha en nomineringskommitté som består av styrelsemedlemmar eller personer som utnämnts av aktie- eller andelsägarna. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller sammanslutning av insättningsbanker som är systemviktig på det sätt som avses ovan, ska endast den finansiella företagsgruppens moderföretag och centralinstitutet i sammanslutningen av insättningsbanker ha en nomineringskommitté.

— — — — —

Trots vad som föreskrivs i denna paragraf får ett kreditinstitut fördela de uppgifter som föreskrivs i 2–4 mom. på två separata kommittéer.

6 a §

Underlåtenhet att uppfylla krav på kreditinstitutets ledning

Kreditinstitutet ska säkerställa att styrelsens sammansättning uppfyller de krav som föreskrivs i 2 § och att de som hör till ledningen uppfyller kraven enligt 4 och 5 §.

Om någon som hör till ledningen inte uppfyller kompetenskraven enligt 4 § eller tidsdispositionskraven enligt 5 §, ska kreditinstitutet ordna behövlig introduktion eller förutsätta att kompetensen påvisas genom tilläggsutbildning eller att åtgärder vidtas för att säkerställa tillräcklig tidsdisposition. När kreditinstitutet får information om en omständighet som kan vara av betydelse för en sådan persons tillförlighet som tillhör ledningen, ska kreditinstitutet utan dröjsmål bedöma huruvida personen i fråga uppfyller tillförlighetskraven enligt 4 §.

Om kreditinstitutets styrelse inte uppfyller kraven på sammansättning och arbete enligt 2 §, ska styrelsen utan dröjsmål företa ändringar i organiseringen av styrelsens arbete eller vidta åtgärder för att bereda val till styrelsen så att styrelsen som helhet uppfyller kraven.

Finansinspektionen ska bedöma om styrelsens sammansättning uppfyller kraven som föreskrivs i 2 § och de som ingår i ledningen kraven i 4 och 5 §, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism sker i kreditinstitutet, eller om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism i kreditinstitutet är förhöjd.

Bestämmelser om Finansinspektionens behörighet att begränsa ett kreditinstituts lednings verksamhet finns i 28 § i lagen om Finansinspektionen.

8 kap.

Ersättningar

1 §

Tillämpning av bestämmelserna

Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel ska kreditinstitutets och dess finansiella företagsgrupps storlek, juridiska och administrativa struktur, verksamhetens art, omfattning och komplexitet och varje ersättningstagares uppgifter och ansvar beaktas.

Detta kapitel 11 och 12 § ska tillämpas endast på ersättningssystem för personer vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil. Till denna personkategori hör åtminstone

- 1) personer som hör till kreditinstitutets ledning,
- 2) personer som sköter ledande uppgifter inom kreditinstitutets interna kontrollfunktioner som avses i 6 § eller i en affärsenhet som är väsentlig för kreditinstitutet,

3) andra personer än de som avses i 1 eller 2 punkten som arbetar i kreditinstitutets affärsenheter och vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på affärsenhetens riskprofil och vars sammanlagda ersättningar uppgår till minst 500 000 euro om året och minst till det totala beloppet av den genomsnittliga ersättningen till en person som avses i 1 punkten.

Närmare bestämmelser om sådana personer som avses i 2 mom. vilkas yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil ingår också i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

Detta kapitel 11 och 12 § ska inte tillämpas på

1) ett kreditinstitut som inte är ett stort institut enligt artikel 4.1 146 i EU:s tillsynsförordning och vars genomsnittliga balansräkning är högst fem miljarder euro beräknad som ett medelvärde för de fyra räkenskapsperioder som föregick den pågående räkenskapsperioden, eller

2) en sådan ersättningstagare vars rörliga ersättningar på årsnivå är högst 50 000 euro och utgör högst en tredjedel av ersättningstagarens sammanlagda årliga ersättningar.

Kreditinstitutet ska föra en förteckning över personer som avses i 2 mom.

Vad som i 7 och 8 § i detta kapitel föreskrivs om bolagsstämma ska också tillämpas på övriga organ i kreditinstitut som utövar den högsta beslutsmakten samt på dess medlemmar.

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd ska detta svara för styrelsens uppgifter enligt detta kapitel, i den omfattning som förvaltningsrådet enligt bolagsordningen eller stadgarerna har tilldelats uppgifter som hör till styrelsen.

1 a §

Tillämpning av bestämmelserna på företag som hör till en koncern eller en finansiell företagsgrupp

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut ska också tillämpas på moderföretaget till ett kreditinstituts finansiella företagsgrupp och på övriga företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt på en sammanslutning av inlåningsbanker och dess centralinstitut, med undantag av ett företag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vars ersättningar omfattas av EU-lagstiftning som inte har sin grund i kreditinstitutsdirektivet, eller ett företag i motsvarande ställning som är etablerat i ett tredjeland.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. ska bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på ersättningar till personer i positioner som avses i 1 § 2 mom. i företag som hör till samma koncern som ett kreditinstitut eller centralinstitutet i en sammanslutning av inlåningsbanker, om

1) företaget är ett fondbolag eller fondföretag eller företaget tillhandahåller investeringstjänster i form av värdepappersuppdrag som utförs för kunders räkning, handel för egen räkning, kapitalförvaltningstjänster eller ordnande av emission, och

2) personens verksamhet på grund av personens ställning har direkt betydande inverkan på de kreditinstituts riskprofil eller affärsverksamhet som ingår i koncernen eller den finansiella företagsgruppen.

11 §

Uppskjuten betalning av rörliga ersättningar

En betydande del, som uppgår till minst 40 procent av den beslutade totala rörliga ersättningen, ska skjutas upp och betalas tidigast 4–5 år efter det att förtjänstperioden upphört. Då den uppskovsperiod som avses ovan bestäms ska kreditinstitutet beakta sin affärsverksamhetscykel, affärsverksamhetens natur, riskerna samt ersättningstagarens arbetsuppgifter och ansvar. På den som hör till ledningen för ett kreditinstitut som till sin

storlek, struktur och riskposition är betydande tillämpas dock en minimitid på fem år efter det att förtjänstperioden upphört.

Om den rörliga ersättningen utgör en särskilt stor andel av det totala beloppet av den fasta och den rörliga ersättningen, ska minst 60 procent av den rörliga ersättningen skjutas upp på motsvarande sätt. Om uppskjuten ersättning betalas i flera poster med olika uppskovsperioder, kan ersättningstagaren få rätt till det totala beloppet av uppskjuten ersättning tidigast pro rata inom ramen för den övergripande uppskovsperioden.

12 §

Betalning av rörliga ersättningar i annan form än pengar samt fastställande av väntetiden

Minst hälften av en bestämd rörlig ersättning ska betalas på annat sätt än kontant. För ändamålet ska på ett balanserat sätt användas

1) aktier, andelar eller motsvarande ägarandelar eller aktierelaterade instrument eller andra motsvarande instrument, och

2) i möjligaste mån andra finansiella instrument som avses i artikel 52 eller artikel 63 i EU:s tillsynsförordning än sådana som avses i 1 punkten eller andra instrument som till fullo kan konverteras till kärnprimärkapital eller beträffande vilka kapitalbeloppets bokföringsvärde kan nedskrivas, och där man i vartdera fallet på behörigt sätt beaktar det aktuella kreditinstitutets kreditvärdighet och som lämpar sig att användas för rörliga ersättningar.

Närmare bestämmelser om finansiella instrument som kan användas för att betala rörliga ersättningar enligt 1 mom. 2 punkten ingår också i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

När rörliga ersättningar betalas med sådana finansiella instrument som avses i denna paragraf ska de förses med en väntetid som ska vara förenlig med de uppskovsperioder som bestäms enligt 11 §.

16 §

Finansinspektionens uppgifter vid övervakningen av ersättningssystem

Finansinspektionen ska följa utvecklingen av kreditinstitutens ersättningssystem och praxis samt överlämna information om ersättningarna till Europeiska bankmyndigheten i den form som denna bestämmer. Finansinspektionen ska avkräva tillsynsobjekten förutom information enligt artikel 450 i EU:s tillsynsförordning, uppgifter om

3) uppdelning av en ersättning i en fast och rörlig del och villkoren för uppskov med ersättningen samt de övriga centrala uppgifterna om de ersättningssystem som personerna hör till,

4) löneskillnader mellan könen.

8 a kap.

Återhämtningsplan

4 §

Återhämtningsplanens indikatorer och genomförandet av planen

Kreditinstitutet ska vidta åtgärder i enlighet med återhämtningsplanen då de bedömningsgrunder som avses i 1 mom. är uppfyllda, om inte något annat följer av 3 mom. Kre-

ditinstitutet ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om vilka åtgärder det beslutar att vidta.

— — — — —

9 kap.

Riskhantering

15 §

Ränterisken i den finansiella balansräkningen

Ett kreditinstitut ska använda en internmetod eller en standardmetod för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för risker i anslutning till värderingen av kapitalet samt nettoränteintäkterna i den finansiella balansräkningen. Finansinspektionen kan besluta att ett kreditinstitut ska använda en standardmetod, om de risker som nämns i detta moment inte kan utvärderas tillräckligt med den internmetod som kreditinstitutet använder.

Ett litet och icke-komplext institut enligt definitionen i artikel 4.1 145 i EU:s tillsynsförordning får dock använda en förenklad standardmetod. Genom beslut av Finansinspektionen ska ett sådant kreditinstitut använda standardmetoden, om den förenklade standardmetoden är otillräcklig för att utvärdera ränterisken i den finansiella balansräkningen.

Kreditinstitutet ska dessutom utvärdera och övervaka de risker i anslutning till värderingen av kapitalet samt nettoränteintäkterna i den finansiella balansräkningen som följer av potentiella förändringar i kreditspreadar.

Närmare bestämmelser om den standardmetod och förenklade standardmetod som avses i denna paragraf ingår också i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens beslut.

16 §

Operativ risk

Ett kreditinstitut ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Institutet ska ha beredskap åtminstone för modellrisk, risker i anslutning till utläggande på entreprenad och för extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Institutet ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.

— — — — —

10 kap.

Finansiella förutsättningar

1 a §

Det inbördes förhållandet mellan kapitalbaskraven

Ett kreditinstitut ska täcka de kapitalkrav som gäller kapitalbasen i följande ordning:

- 1) de kapitalkrav som avses i artikel 92.1 a–c i EU:s tillsynsförordning,
- 2) buffertkravet enligt prövning enligt 11 kap. 6 §,
- 3) de buffertkrav som ska beräknas för det sammanlagda buffertkravet enligt 3 § 2 mom. i detta kapitel.

Den kapitalbas och den konsoliderade kapitalbas som ska räknas med i de krav som avses i 1 mom. får inte samtidigt räknas med för att täcka mer än det krav som avses i en

punkt åt gången. Den nämnda kapitalbasen får inte heller samtidigt räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet enligt 3 § 2 mom., det krav som avses i artiklarna 92a eller 92b i EU:s tillsynsförordning eller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. 7 a, 7 b och 7 d § i resolutionslagen.

Utöver det som föreskrivs i denna paragraf får ett kreditinstitut täcka det riktgivande tilläggskapital som avses i 11 kap. 6 d § endast med sådan kapitalbas som inte har använts för att uppfylla kraven enligt 1 mom.

Buffertkrav

3 §

Buffertbelopp

Utöver vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning ska ett kreditinstitut ha ett kärnprimärkapital och konsoliderat kärnprimärkapital som täcker de buffertkrav och konsoliderade buffertkrav som föreskrivs i detta kapitel.

Det sammanlagda buffertkravet består av en kapitalkonserveringsbuffert, en kontracyklisk kapitalbuffert som bestäms utifrån ekonomiska helhetsvariabler, ett systemriskbuffertkrav som fastställs utifrån strukturella egenskaper och ett buffertkrav för systemviktiga kreditinstitut.

Kapitalkonserveringsbufferten utgör 2,5 procent av summan av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

En kontracyklisk kapitalbuffert ska bestämmas med iakttagande av 4, 5 och 6 §. Bufferten får vara högst 2,5 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp, om inte något annat följer av 6 §.

Systemriskbuffertkrav ska bestämmas med iakttagande av 4 a–4 c §. En buffert enligt detta moment får utgöra högst 5 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för det yttersta finländska moderbolaget i kreditinstitutets finansiella företagsgrupp eller för sammanslutningen av inlåningsbanker eller, till den del som buffertkravet baserar sig på en eller flera riskkoncentrationer som avses i 4 b §, sammanlagt högst 10 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för deras balansposter och poster utanför balansräkningen. De sammanlagda buffertkraven enligt detta moment får dock utgöra högst 5 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp på gruppnivå.

Buffertkravet för ett globalt systemviktigt institut ska bestämmas med iakttagande av 7 och 9 §. Buffertkravet för ett globalt systemviktigt institut får utgöra högst 3,5 procent.

Buffertkravet för andra systemviktiga institut ska bestämmas med iakttagande av 8 och 9 §. Buffertkravet för andra systemviktiga institut får vara högst 3,0 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om buffertkrav gäller också konsoliderade buffertkrav. Vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade minimikapitalkrav, gäller också kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade fasta kapitalkrav, konsoliderade systemriskbuffertkrav och konsoliderade rörliga kapitalkrav samt sådana konsoliderade buffertkrav för andra systemviktiga institut som avses i 8 §. I 7 § föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade buffertkrav för globalt systemviktigt institut.

4 §

Fastställande av kontracykliska buffertkrav

Finansinspektionen ställer kontracykliska buffertkrav.

Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet kvartalsvis bedöma om det finns anledning att ställa ett kontracykliskt

buffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. Beslut om saken ska fattas inom tre kalendermånader efter utgången av varje kvartal.

Finansinspektionen ska dessutom utan dröjsmål ta upp ärenden som gäller ställande eller ändring av buffertkrav, om finansministeriet eller Finlands Bank kräver det eller om Europeiska systemrisknämnden har gett en rekommendation eller varning som är relevant för Finlands finansmarknad.

Finansinspektionen ska innan buffertkravet fastställs samråda med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank samt vid behov med Europeiska systemrisknämnden och Europeiska kommissionen.

Ett i denna paragraf avsett buffertkrav träder i kraft tolv månader efter beslutet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beslutar om en tidigare tidpunkt för ikraftträdandet. Ett beslut om att sänka eller slopa ett buffertkrav träder i kraft omedelbart. Ett buffertkrav kan ställas med 0,25 procentenheters noggrannhet.

Utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om beslutsmotivering ska av ett beslut som avses i denna paragraf framgå hur länge det är i kraft, buffertkravets belopp och det sammanlagda buffertkravets belopp samt om beloppen eventuellt ändrats sedan det föregående beslutet, eventuella särskilda skäl för att ikraftträdandet av ändringen tidigare lagts samt andra behövliga uppgifter. Av motiveringen ska dessutom framgå de omständigheter som ligger till grund för att villkoren för ställande av buffertkravet anses vara uppfyllda samt en utredning om buffertkravens inriktning.

Utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om delgivning av beslut ska Finansinspektionen på sina webbsidor offentliggöra beslut som avses i denna paragraf.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till beslut som avses i denna paragraf samt om offentliggörande av besluten.

I SSM-förordningen föreskrivs om ECB:s rätt att fastställa buffertkrav som överstiger de buffertkrav som bestämts i enlighet med denna paragraf.

4 a §

Fastställande av systemriskbuffertkrav

Finansinspektionen ställer systemriskbuffertkrav.

Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet minst vartannat år bedöma huruvida det finns anledning att ställa ett systemriskbuffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. Beslut om saken ska fattas inom sex kalendermånader efter utgången av varje år.

På behandlingen av ärenden, samrådsförfarandet samt ikraftträdandet av, uppgifterna i samt delgivningen och offentliggörandet av beslut som gäller det buffertkrav som avses i denna paragraf tillämpas 4 § 3–7 mom. Ett buffertkrav som avses i denna paragraf kan dock ställas med 0,5 procentenheters noggrannhet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om beräkning av buffertkravet och om de uppgifter som ska lämnas i beslutet samt om offentliggörande av beslutet.

I SSM-förordningen föreskrivs om ECB:s rätt att fastställa buffertkrav som överstiger de buffertkrav som bestämts i enlighet med denna paragraf.

4 b §

Grunderna för fastställande av systemriskbuffertkrav

Grunden för fastställande av ett systemriskbuffertkrav är att förhindra och minska risker som inverkar negativt på det finansiella systemets stabila funktion eller realekonomin.

Ett systemriskbuffertkrav kan ställas om

1) den risk som utgörs av långsiktiga faktorer som är oberoende av konjunkturväxlingar eller faktorer som hotar det finansiella systemet eller den totala ekonomin kräver ett större kapitalbehov,

2) den risk som avses i 1 punkten hotar eller kan hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet i Finland,

3) ställande av buffertkravet har endast ringa negativa effekter på de finansiella systemens funktion i andra länder, och

4) de risker som avses i denna paragraf är inte redan täckta med andra buffertkrav.

Finansinspektionen ska vid fastställandet av buffertkravet åtminstone beakta

1) kreditinstitutssektorns riskkoncentrationer när det gäller utlåning, upplåning och andra centrala bankfunktioner,

2) inhemska kreditinstituts inbördes kopplingar när det gäller kreditgivning, betalningsförmedling och andra bankfunktioner som är viktiga med tanke på den finansiella stabiliteten,

3) kreditinstitutssektorns kopplingar till utländska banksystem och finansiella system, centrala motparter och andra aktörer på finansmarknaden,

4) kreditinstitutssektorns kopplingar till risker i finansiella system i Europeiska unionens medlemsstater och andra länder,

5) kreditinstitutssektorns storlek och dess koncentration mätt enligt storleken hos kreditinstitutens balansräkningar samt koncentration när det gäller utlåning och mottagande av insättningar från allmänheten,

6) kreditinstitutssektorns betydelse när det gäller förmedling av finansiering till den inhemska privata sektorn,

7) skuldsättningsgraden hos kreditinstitutens största kundgrupper,

8) åtgärder och omständigheter som minskar sannolikheten för allvarliga störningar för det finansiella systemet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om indikatorer som anknyter till grunderna för bestämmande av buffertkravet.

4 c §

Inriktningen av systemriskbuffertkrav

Finansinspektionen kan ställa ett systemriskbuffertkrav på basis av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp enligt 1 § 3 mom. och en eller flera riskkoncentrationer eller en kombination av dem.

Ett buffertkrav som ställs på basis av kreditinstitutets riskkoncentration kan ställas utifrån följande balansposter i Finland eller i en annan EES-stat:

1) konsumentkrediter med en bostad som säkerhet,

2) affärsfastighetskrediter med säkerhet,

3) andra konsumentkrediter än sådana som avses i 1 punkten,

4) andra företagskrediter än sådana som avses i 2 punkten,

5) underposter av de balansposter som avses i 1–4 punkten.

Det buffertkrav som ställs på basis av det totala exponeringsbeloppet fastställs på samma grunder för alla kreditinstitut. Det buffertkrav som ställs på basis av en eller flera riskkoncentrationer fastställs på samma grunder för alla kreditinstitut.

Om Finansinspektionen fastställer ett buffertkrav på basis av exponeringar i andra EU-stater, ska buffertkravet dock fastställas på samma nivå för alla exponeringar inom Europeiska unionen, utom om buffertkravet ställs för officiellt godkännande enligt artikel 134 i kreditinstitutsdirektivet av ett buffertkrav som en annan medlemsstat ställt.

När ett buffertkrav bestäms ska Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och varningar till den del de berör Finlands finansmarknad beaktas liksom också Europeiska bankmyndighetens anvisningar och rekommendationer.

Ett buffertkrav enligt denna paragraf får inte fastställas för att täcka en risk som ska täckas enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel.

4 d §

Erkännande av ett utländskt buffertkrav

Finansinspektionen kan besluta att ett krav som motsvarar buffertkrav enligt 4 b § och som ställts av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ska tillämpas på ett kreditinstituts balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i den staten.

Finansinspektionen kan begära att Europeiska systemrisknämnden ger en rekommendation till en annan EES-stat om att godkänna ett buffertkrav som ställts med stöd av 4 b §.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska systemrisknämnden om ett beslut som avses i 1 mom.

4 e §

Underrättelse om och erkännande av buffertkrav

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska systemrisknämnden om ett beslut om fastställande av ett systemriskbuffertkrav enligt 4 a § minst en kalendermånad innan beslutet offentliggörs, om det buffertkrav som beräknas på basis av det totala exponeringsbeloppet eller riskkoncentrationen är högst 3 procent.

Om buffertkravet enligt ett beslut som avses i 4 a § är över 3 procent och högst 5 procent, ska Finansinspektionen i den underrättelse som avses i 1 mom. dessutom begära Europeiska kommissionens ståndpunkt till ställande, ändring eller slopande av buffertkravet. Finansinspektionen är inte skyldig att iaktta Europeiska kommissionens negativa ståndpunkt. Om Finansinspektionen inte iakttar Europeiska kommissionens ståndpunkt, ska Finansinspektionen motivera avvikelserna från ståndpunkten.

Om det sammanlagda buffertkravet enligt beslut som avses i 4 a § och 7 eller 8 § är över 5 procent, ska Finansinspektionen i den underrättelse som avses i 1 mom. begära Europeiska kommissionens godkännande av ställandet, ändringen eller slopandet av buffertkravet.

Finansinspektionen ska utan ogrundat dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten när ett beslut som avses i 4 a § tillämpas på ett kreditinstitut vars holdingföretag är etablerat i en annan medlemsstat.

Finansinspektionen ska utan ogrundat dröjsmål underrätta Europeiska systemrisknämnden när ett beslut som avses i 4 a § tillämpas på exponeringar i tredjeländer.

Om mottagaren av en i 4 mom. avsedd underrättelse motsätter sig ställande, ändring eller slopande av ett buffertkrav, kan Finansinspektionen föra ärendet till behandling hos Europeiska bankmyndigheten. Bestämmelser om hur ärendet ska behandlas finns i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett beslut enligt detta moment får inte tillämpas förrän Europeiska bankmyndigheten fattat ett interimistiskt beslut i ärendet.

En underrättelse som avses i denna paragraf ska innehålla åtminstone

- 1) de risker som hotar det finansiella systemets stabilitet,
- 2) motiveringen till varför risken kan medföra hot för det finansiella systemets stabilitet,
- 3) motiveringen till varför ställande av ett buffertkrav avses vara en nödvändig, effektiv och proportionell åtgärd,
- 4) en bedömning av buffertkravets positiva och negativa effekter på den inre marknadens funktion,
- 5) buffertkravets storlek och de exponeringar som ligger till grund för beräkningen av kravet,
- 6) de kreditinstitut som buffertkravet tillämpas på,

7) om buffertkravet tillämpas på alla kreditinstitut och deras samtliga exponeringar, motiveringen till varför buffertkravet ställs i stället för det buffertkrav som föreskrivs i 8 §.

6 §

Beaktande av utländska poster vid fastställande av kontracykliska buffertkrav

Om ett kreditinstitut i flera stater har poster som utgör bidrag till totalexponeringen ska det totala exponeringsbeloppet beräknas separat i fråga om varje stat, och varje stats buffertkrav för en på detta sätt beräknad andel ska fastställas i enlighet med respektive stats lagstiftning.

Vid tillämpning av denna paragraf utgör det kontracykliska buffertkravet för kreditinstitutet summan av de kapitalkrav per land som beräknats i enlighet med 1 mom.

Om ett tredjelands myndighet som motsvarar Finansinspektionen har ställt ett buffertkrav som motsvarar ett buffertkrav enligt denna paragraf men som avviker från det krav som beräknats enligt denna lag, kan Finansinspektionen bestämma att kreditinstitutet ska tillämpa det högre kravet, om det behövs för att förhindra alltför stor kreditgivning i den stat är balansposterna finns.

Om kreditinstitutet har poster som utgör bidrag till totalexponeringen i en sådan stat utanför EES där det inte föreskrivs om krav som motsvarar buffertkrav enligt denna paragraf, kan Finansinspektionen ställa ett buffertkrav i enlighet med denna lag.

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut

Finansinspektionen ska dela in de kreditinstitut som avses i 1 mom. i sju kategorier, för vilka buffertkravet i enlighet med följande tabell ska beräknas som en procentandel av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp:

Klass	Buffertkrav
1	0 %
2	0,5 %
3	1,0 %
4	1,5 %
5	2,0 %
6	2,5 %
7	3,0 %

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § 8 mom. och i denna paragraf, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett sådant kreditinstitut enligt 7 § eller denna paragraf som är moderföretag inom Europeiska unionen och på vilket kravet enligt detta moment tillämpas på gruppnivå, får det buffertkrav som ska tillämpas på ett sådant kreditinstitut inte på individuell nivå eller på undergruppsnivå överstiga det lägre av följande:

1) 1 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp ökat med det krav som avses i antingen 7 mom. eller detta moment, beroende på vilket som är större, och som ska tillämpas på koncernen på gruppnivå,

2) 3 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

9 §

Samordning av buffertkrav

Om det är möjligt att tillämpa buffertkrav enligt 7 och 8 § på ett kreditinstitut, ska kreditinstitutet uppfylla endast det högre av kraven.

Om det är möjligt att på ett kreditinstitut tillämpa buffertkrav enligt antingen 7 eller 8 § och ett buffertkrav för att täcka systemriskerna, ska kreditinstitutet uppfylla bägge buffertkraven.

Om det är möjligt att på ett kreditinstitut tillämpa ett systemriskbuffertkrav som ställts av en tillsynsmyndighet i en annan EES-stat och ett buffertkrav som avses i 4 a §, ska kreditinstitutet uppfylla bägge kraven, om kraven riktar sig mot olika exponeringar och poster utanför balansräkningen. Om kraven riktar sig mot samma exponeringar och poster utanför balansräkningen, ska kreditinstitutet uppfylla det högre av kraven.

10 §

Utdelningsrestriktioner

Ett kreditinstitut får inte dela ut medel på ett sådant sätt att det inte längre uppfyller buffertkravet enligt detta kapitel.

Ett kreditinstitut som inte uppfyller buffertkravet enligt detta kapital ska begränsa utdelningen på det sätt som anges i 3 mom.

Om den kapitalbas som ska räknas med för att täcka buffertkravet enligt detta kapital utgör

1) mindre än 25 procent av det buffertkrav som ska tillämpas på kreditinstitutet, får kreditinstitutet inte dela ut medel,

2) minst 25 procent, men mindre än 50 procent av det buffertkrav som ska tillämpas på kreditinstitutet, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar kreditinstitutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,2,

3) minst 50 procent, men mindre än 75 procent av det buffertkrav som ska tillämpas på kreditinstitutet, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar kreditinstitutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,4,

4) minst 75 procent, men ändå underskrider buffertkravet, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar kreditinstitutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,6.

Som kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka buffertkravet betraktas i denna paragraf sådant kärnprimärkapital som inte används för att täcka kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a–92.1 c i EU:s tillsynsförordning eller buffertkravet enligt provning enligt 11 kap. 6 § i denna lag.

Som utdelningsbara medel betraktas i denna paragraf den föregående och innevarande räkenskapsperiodens vinst som inte har räknats som en post i kärnprimärkapitalet och med avdrag för den latent skatteskulden med antagandet att kreditinstitutet inte genomför någon utdelning.

Som utdelning betraktas i denna paragraf följande utdelningssätt som har en minskande inverkan på kärnprimärkapitalet eller vinstmedlen och beträffande vilka utebliven utbetalning inte leder till att kreditinstitutet ska betraktas som insolvent:

1) kontant betalning av utdelning eller ränta, förvärv av egna aktier eller andelar, inlösen av aktier eller andelar, återbetalning av kapital eller någon annan med dessa jämförbar betalning på basis av ett kapitalinstrument som hänförs till primärkapitalet enligt artikel 25 i EU:s tillsynsförordning,

2) åtagande som gäller betalning av rörlig ersättning eller betalning av en del av en rörlig ersättning eller tilläggspension enligt provning, om kreditinstitutet inte har uppfyllt

buffertkravet enligt detta kapitel vid betalningstidpunkten eller under intjäningsperioden för den rörliga ersättningen.

Om ett kreditinstitut har för avsikt att genomföra en utdelning på det sätt som avses i 6 mom., ska det i god tid före utdelningen göra upp en kalkyl över den maximala utdelningen och lämna den till Finansinspektionen. Av kalkylen ska framgå den maximala utdelningen beräknad i enlighet med denna paragraf samt kreditinstitutets kapitalbas enligt slag, den föregående och den innevarande räkenskapsperiodens vinst eller förlust samt den planerade utdelningen och utdelningssättet.

10 a §

Utdelningsrestriktioner när det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden underskrids

Ett globalt systemviktigt institut får inte dela ut medel så att det inte längre uppfyller det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1a i EU:s tillsynsförordning.

Ett globalt systemviktigt institut som inte uppfyller det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt 1 mom. ska begränsa utdelningen på det sätt som anges i 3 mom.

Om det primärkapital som ska räknas med för att täcka det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 429 i EU:s tillsynsförordning är

1) mindre än 25 procent av det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, får kreditinstitutet inte dela ut medel,

2) minst 25 procent, men mindre än 50 procent av det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar de utdelningsbara medlen multiplicerat med 0,2,

3) minst 50 procent, men mindre än 75 procent av det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar de utdelningsbara medlen multiplicerat med 0,4,

4) minst 75 procent av det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, men ändå underskrider det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar de utdelningsbara medlen multiplicerat med 0,6.

Som primär kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden betraktas i denna paragraf sådant primärkapital som inte används för att täcka kapitalbaskraven eller bruttosoliditetskraven enligt artikel 92.1 eller 92.1a i EU:s tillsynsförordning eller buffertkravet enligt prövning enligt 11 kap. 6 § i denna lag.

Som utdelningsbara medel betraktas utdelningsbara medel som avses i 10 § 5 mom. i detta kapitel. Som utdelning betraktas i denna paragraf sådana utdelningssätt som har en minskande inverkan på primärkapitalet eller vinstmedlen och beträffande vilka utebliven utbetalning inte leder till att kreditinstitutet kan betraktas som insolvent och som uppfyller övriga villkor enligt 10 § 6 mom.

10 b §

Plan för att öka kapitalbasen

Om ett kreditinstitut inte uppfyller buffertkraven enligt detta kapitel eller det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1a i EU:s tillsynsförordning, ska kreditinstitutet utarbeta en plan för att öka kapitalbasen. Plan ska lämnas till Finansinspektionen senast inom fem vardagar, eller med Finansinspektionens tillstånd inom 10 vardagar, efter det att kreditinstitutet har upptäckt att det inte uppfyller dessa krav.

Planen för att öka kapitalbasen ska innehålla prognoser för resultaträkningens och balansräkningens utveckling, de åtgärder som planerats för att öka kapitalbasen jämte tids-

planer samt andra uppgifter som behövs för att bedöma hur kreditinstitutets finansiella ställning utvecklas för att uppfylla olika kapitalbaskrav.

Finansinspektionen ska godkänna kreditinstitutets plan för att öka kapitalbasen, om Finansinspektionen på basis av den bedömer att kreditinstitutet enligt en lämplig tidsplan sannolikt kan uppfylla de buffertkrav och det ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden som ställts på kreditinstitutet.

Om Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen på det sätt som föreskrivs i 3 mom., ska Finansinspektionen vidta åtminstone en av följande åtgärder:

- 1) kräva att kreditinstitutet vidtar åtgärder för att stärka kapitalbasen inom utsatt tid,
- 2) begränsa kreditinstitutets utdelning enligt 11 kap. 10 § 14 punkten.

11 kap.

Tillsyn över kreditinstitut

2 §

Tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma vilka risker som riktar sig mot ett kreditinstitut och huruvida kreditinstitutet uppfyller de krav som anges i 9 och 10 kap. samt i EU:s tillsynsförordning.

Tillsynsmyndigheten ska i sin bedömning enligt 1 mom. beakta åtminstone

- 1) kreditinstitutets stresstest, om kreditinstitutet använder interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk eller marknadsrisk,
- 2) kreditinstitutets koncentrationsrisker och hanteringen av dem, motpartsriskernas geografiska spridning samt hanteringen av eventuella spridningseffekter i samband med kapitaltäckningen också i andra avseenden än vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om begränsning av stora exponeringar mot kunder,
- 3) principerna för hantering av restrisker som orsakas av användning av metoder för kreditriskreducering,
- 4) kapitalbaskravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,
- 5) likviditetsrisker samt principer för analys och hantering av sådana samt den planerade finansieringens tillräcklighet och eventuella inverkan på finansieringssystemets stabilitet i de EES-stater där kreditinstitutet bedriver verksamhet,
- 6) frågan om huruvida handelslagret har värderats tillräckligt försiktigt, så att kreditinstitutet inte drabbas av väsentliga förluster om det inom en kort tid måste avyttra eller säkra sina positioner i handelslagret,
- 7) en beräkning av de risker som följer av otillräcklig soliditet utifrån indikatorer som beskriver denna samt arrangemang och strategier i anslutning till hantering av soliditetsriskerna,
- 8) kreditinstitutets affärsmodell,
- 9) principerna för kreditinstitutets förvaltning samt styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens förutsättningar att utföra sitt uppdrag,
- 10) den ränterisk i den finansiella balansräkningen som riktar sig mot kreditinstitutet.

I omfattningen av tillsynsmyndighetens bedömning och i bedömningsfrekvensen ska beaktas arten, omfattningen och komplexiteten av kreditinstitutets verksamhet samt dess betydelse för finansmarknadens stabilitet. Bedömningen ska dock göras åtminstone årligen i fråga om de kreditinstitut som avses i 3 § 2 mom. Finansinspektionen får skraddarsys de bedömningskriterier som föreskrivs i 2 mom. med beaktande av kreditinstitutets riskprofil. De ska skraddarsys på enhetligt sätt för kreditinstitut med liknande riskprofil. Fi-

nansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om sådana undantag från bedömningskriterierna i enlighet med artikel 97.4a andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen ska utifrån tillsynsmyndighetens bedömning vidta åtgärder som avses i 6, 6 d eller 10 § eller förutsätta att kreditinstitutet, på ett av Finansinspektionen förutsatt sätt, ändrar de antaganden som använts för att utvärdera ränterisken i den finansiella balansräkningen. Finansinspektionen är skyldig att vidta dessa åtgärder om

1) den nedskrivning av kapitalet i den finansiella balansräkningen som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. är över 15 procent av kreditinstitutets primärkapital, och nedskrivningen beror på en oväntad ränteförändring, eller

2) de nettoränteintäkter som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. sjunker kraftigt på grund av en oväntad ränteförändring.

Finansinspektionen får låta bli att vidta åtgärder som avses i 4 mom. på grund av ränterisken i den finansiella balansräkningen, om Finansinspektionen anser att de risker som hänför sig till den finansiella balansräkningen hanteras på ett tillräckligt sätt och att ränterisken i den finansiella balansräkningen inte är alltför stor.

Vid bedömningen av 4 mom. 1 och 2 punkten ska kriterierna i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut tillämpas.

3 §

Tillsynsprogram

Finansinspektionen ska åtminstone varje år genom ett beslut för de kreditinstitut som står under dess tillsyn fastställa ett tillsynsprogram varav framgår hur och i vilken omfattning tillsynen över varje kreditinstitut kommer att ske. Av programmet ska dessutom framgå vilka kreditinstitut som kommer att bli föremål för effektiviserad tillsyn enligt 3 mom. samt vilka inspektioner som kommer att utföras i kreditinstitutet samt i deras utländska filialer och dotterbolag.

I den plan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen ange alla kreditinstitut i vilka det enligt stresstester eller tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 § finns allvarliga hot mot institutets fortsatta verksamhet eller i vilka man har brutit mot lag, samt andra kreditinstitut som det enligt Finansinspektionens åsikt är skäl att ta med i planen.

Med effektiviserad tillsyn enligt 1 mom. avses

- 1) att ett kreditinstitut inspekteras oftare än brukligt,
- 2) att det för kreditinstitutet tillsätts ett ombud enligt 29 § i lagen om Finansinspektionen eller att en annan representant för Finansinspektionen fortlöpande är närvarande i kreditinstitutet,
- 3) frekventare och mera detaljerad rapportering än brukligt om kreditinstitutets finansiella ställning,
- 4) bedömning av kreditinstitutets strategier och verksamhetsplaner oftare än brukligt,
- 5) granskning av enskilda risker eller riskområden.

5 a §

Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande

Finansinspektionen kan också vidta tillsynsåtgärder enligt 1 mom., om ett kreditinstitut har meddelat att det är i behov av sådant extraordinärt offentligt stöd som avses 4 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten i resolutionslagen, eller om ett kreditinstitut inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 8 kap. 7 a § 4 mom. eller 7 e § i den lagen.

5 b §

Misstanke om eller ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism

Om Finansinspektionen utifrån tillsynsmyndighetens bedömning har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta har skett, eller att kreditinstitutet är utsatt för ökad risk för detta, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska bankmyndigheten om detta. Europeiska bankmyndigheten ska också tillställas en riskbedömning av risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

I situationer som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen vidta de åtgärder enligt 6, 6 d, och 10 § samt lagen om Finansinspektionen som iakttagelsen föranleder.

6 §

Buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen ska när de villkor som föreskrivs i 6 a § uppfylls fastställa ett krav på ytterligare kapitalbas för kreditinstitutet utöver det kapitalbaskrav som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning (*buffertkrav enligt prövning*). Buffertkravet enligt prövning ska ställas utifrån tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 §, en översyn av interna metoder enligt 5 § eller en bedömning på grunder som fastställts på förhand.

Finansinspektionen kan ställa ett buffertkrav enligt prövning som ett krav på ytterligare kapitalbas eller ett ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden eller bägge.

Finansinspektionen kan ställa ett buffertkrav enligt prövning för ett kreditinstitut som är föremål för gruppbaserad tillsyn, på basis av ett sådant kreditinstituts gruppbaseade finansiella ställning.

Finansinspektionen får ställa ett buffertkrav enligt prövning för högst tre år åt gången.

Finansinspektionen ska delge Verket för finansiell stabilitet ett beslut om ställande av buffertkrav enligt prövning.

6 a §

Förutsättningar för ställande av buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen ska ställa buffertkrav enligt prövning om

1) kreditinstitutets verksamhet är exponerat för sådana risker eller riskelement som inte i tillräcklig omfattning täcks av kapitalbaskravet på det sätt som avses i 6 b §,

2) kreditinstitutets bedömning av det egna kapitalets tillräcklighet inte uppfyller de krav som ställs på den och det är osannolikt att de andra tillsynsåtgärder som Finansinspektionen förfogar över skulle vara tillräckliga för att rätta till situationen inom en lämplig tidsram,

3) kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem, riskhanteringssystem, ersättningssystem eller metoder för hantering av stora kundrisker inte uppfyller de krav som ställs på dem och det är osannolikt att de andra tillsynsåtgärder som Finansinspektionen förfogar över skulle vara tillräckliga för att rätta till situationen inom en lämplig tidsram,

4) kreditinstitutets handelslager inte har värderats på det sätt som förutsätts i 2 § 2 mom. 6 punkten,

5) en inspektion enligt 5 § visar att de interna metoderna inte uppfyller de krav som ställts på dem,

6) kreditinstitutet underlåter upprepade gånger att följa en rekommendation enligt 6 d § för att öka eller bibehålla det riktgivande tilläggskapitalet, eller

7) Finansinspektionen anser att det är motiverat att ställa ett buffertkrav enligt prövning på någon annan väsentlig grund än de som avses i 1–6 punkten.

Finansinspektionen får ställa ett buffertkrav enligt prövning för att täcka endast sådana risker som uppkommer i ett enskilt kreditinstituts verksamhet. Som en sådan risk betraktas

också den ekonomiska utvecklingens och marknadsutvecklingens inverkan på ett enskilt kreditinstituts riskprofil.

6 b §

Bedömning av kapitalbasens tillräcklighet när buffertkrav enligt prövning ställs

Kravet för kreditinstitutets kapitalbas ska anses vara otillräckligt på det sätt som avses i 6 a § 1 mom. 1 punkten, om Finansinspektionen bedömer att

1) det inte räcker till för att täcka de risker och riskelement som anges i delarna tre, fyra och sju i EU:s tillsynsförordning samt i kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, eller

2) det helt saknas täckning för någon väsentlig risk eller ett element av en sådan risk.

Vid bedömningen av kapitalbaskravets tillräcklighet ska Finansinspektionen beakta sin egen bedömning av kreditinstitutets bedömning av det interna kapitalets tillräcklighet.

6 c §

Täckning av buffertkravet enligt prövning

Kreditinstitutet ska täcka buffertkravet enligt prövning så att minst tre fjärdedelar av buffertkravet består av primärkapital, varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital.

Finansinspektionen får kräva en större andel primärkapital och kärnprimärkapital än vad som anges i 1 mom., om det behövs med beaktande av kreditinstitutets särskilda omständigheter.

Om buffertkravet enligt prövning har ställts som ett ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden, ska kreditinstitutet täcka buffertkravet enligt prövning med primärkapital.

6 d §

Riktgivande tilläggskapital

Finansinspektionen ska efter att ha bedömt tillräckligheten av kreditinstitutets interna kapital i enlighet med 9 kap. 1 § vid behov ge kreditinstitutet en rekommendation om behovet av kapitalbas, som överstiger kapitalkraven i denna lag och i EU:s tillsynsförordning (*riktgivande tilläggskapital*).

Rekommendationen om riktgivande tilläggskapital ska ges utifrån sådana kreditinstitutsspecifika risker som inte täcks tillräckligt med buffertkravet enligt prövning i 6 §.

Finansinspektionen får ge en rekommendation om riktgivande tilläggskapital till ett kreditinstitut som är föremål för gruppbasead tillsyn utifrån dess gruppbaseade finansiella ställning.

Finansinspektionen ska delge Verket för finansiell stabilitet en rekommendation om riktgivande tilläggskapital.

8 §

Av kapitalbasen föranledda utdelningsrestriktioner

Om ett kreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det kapitalkrav som avses i EU:s tillsynsförordning eller i 6 § i detta kapitel, får kreditinstitutet inte genomföra utdelning enligt 10 kap. 10 § 6 mom., om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl beviljar undantag för en viss tid.

9 §

Tilläggskrav på likviditeten

Finansinspektionen ska vid tillämpningen av denna paragraf beakta att kvaliteten på kreditinstitutets interna process för hantering av likviditeten är tillräcklig samt att kreditinstitutets administrations-, styrnings- och riskhanteringssystem är tillräckligt effektiva från allmän synpunkt.

10 §

Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsyn över solvens och likviditet

Om det inte på något annat ändamålsenligt sätt är möjligt att säkerställa ett kreditinstituts kapitalbas eller likviditet i förhållande till den totala exponeringen kan Finansinspektionen, utöver vad som föreskrivs i 6, 6 d, 8 och 9 § och i lagen om Finansinspektionen

1) begränsa summan av kreditinstitutets och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags rörliga ersättningar samt avtalsbaserade pensioner i förhållande till räkenskapsperiodens vinst,

2) kräva att kreditinstitutet regelbundet rapporterar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i dem, dock inte till de delar som kreditinstitutet redan i övrigt är skyldigt att rapportera samma information,

11) ålägga kreditinstitutet att i enlighet med 5 kap. i resolutionslagen vidta behövliga åtgärder för värdering av kreditinstitutets tillgångar och skulder,

12) kräva att kreditinstitutet lämnar in en plan för på vilket sätt det åtgärdar brister som iakttagits i efterlevnaden av krav enligt denna lag eller EU:s tillsynsförordning,

13) kräva att kreditinstitutet behandlar tillgångar i balansräkningen på ett särskilt sätt med avseende på kapitalbaskraven,

14) förutsätta att kreditinstitutet stärker sin kapitalbas genom att begränsa utdelningen.

12 §

Offentliggörande av tillsynsprinciper och tillämpliga bestämmelser

Finansinspektionen ska

1) offentliggöra de allmänna principerna och metoderna för tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 § samt en beskrivning av på vilket sätt bedömningen sätts i relation till verksamhetens art, omfattning och komplexitet,

13 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 2, 3, 6, 6 d och 9 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska begära ett utlåtande om saken från Europeiska bankmyndigheten, om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär det.

Om samförstånd inte har nåtts inom fyra månader efter det att Finansinspektionen har gjort en sådan utvärdering som avses i 2 § 1 mom. och delgett denna till de myndigheter som avses i 4 mom. i denna paragraf, får Finansinspektionen ensam fatta beslut om tillämpning av de paragrafer som anges i 1 mom. på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge den utvärdering som avses i 2 § och ett beslut som fattats med stöd av 3, 6, 6 d och 9 § till de myndigheter som avses i 4 mom. Om Finansinspektionen eller någon annan av de behöriga myndigheter som avses i det momentet inom den fyra månaders tidsfrist som föreskrivs i detta moment har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten så som föreskrivs i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska bankmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett finländskt kreditinstitut, ska Finansinspektionen höra den utländska EES-tillsynsmyndigheten innan Finansinspektionen gör en sådan utvärdering som avses i 2 § eller fattar ett sådant beslut som avses i 3, 6, 6 d eller 9 §. Om Finansinspektionen eller en annan behörig myndighet som svarar för tillsynen över ett företag som hör till den finansiella företagsgruppen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten så som föreskrivs i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska bankmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Utvärderingar och beslut som avses i 1 och 3 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, eller av särskilda skäl oftare än så, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det.

Om Europeiska bankmyndigheten har ombetts ge ett yttrande i ett sådant fall som avses i 1 mom. eller vid tillämpning av 3 mom., ska Finansinspektionen beakta yttrandet i sitt beslut och, om beslutet avsevärt avviker från yttrandet, motivera avvikelserna.

15 kap.

Förfaranden vid kundtransaktioner

11 §

Maximal belåningsgrad

Finansinspektionen får i syfte att begränsa en exceptionell ökning av risker som hotar den finansiella stabiliteten besluta att sänka belåningsgraderna enligt 3 och 4 mom. med högst 10 procentenheter. Finansinspektionen får också begränsa användningen av andra säkerheter än realsäkerheter för beräkning av belåningsgraden, om det behövs för hantering av riskerna enligt detta moment. Finansinspektionen ska åtminstone årligen besluta huruvida beslut som har fattats med stöd av detta moment ska ändras eller huruvida giltighetstiden ska förlängas. Finansinspektionen ska på sina webbsidor informera om principerna för tillämpningen av detta moment. På beredningen av beslut som avses i detta moment ska tillämpas 10 kap. 4 § om beredning av beslut om kontraktykliska buffertkrav, med undantag av tidsfristen enligt 10 kap. 4 § 2 mom.

13 §

Utlåning och placering i vissa fall

Beslut som gäller utlåning och därmed jämförbar annan finansiering till en fysisk person, ett företag eller en stiftelse som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och beslut om

placering i företag som hör till den närmaste kretsen samt de allmänna villkoren för sådan utlåning och sådana placeringar ska godkännas i kreditinstitutets styrelse. På villkoren för i denna paragraf avsedda andra affärstransaktioner än sedvanliga personalkrediter tillämpas 5 kap. 15 § 3 mom.

Till ett kreditinstituts närmaste krets hör

1) den som på grundval av ägande, optionsrätt eller lån mot konvertibla skuldebrev innehar eller kan inneha minst 20 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller av det röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett företag som hör till kreditinstitutets koncern eller i ett företag som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet, om inte det bolag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen,

2) medlemmarna och suppleanterna i kreditinstitutets styrelse, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt personer som hör till kreditinstitutets operativa ledning,

3) barn, föräldrar samt maken till en person som avses i 2 punkten eller den med vilken personen i fråga lever i ett registrerat partnerskap eller ett äktenskapsliknande förhållande,

4) medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, revisorerna, revisorssuppleanterna och den person i revisionssammanslutningens anställning som har huvudansvaret för revisionen,

5) minderåriga barn samt maken till en person som avses i 4 punkten eller den med vilken personen i fråga lever i ett registrerat partnerskap eller äktenskapsliknande förhållande,

6) personer som har en ställning som motsvarar 2 eller 4 punkten i företag som avses i 1 punkten och minderåriga barn samt maken till en sådan person eller den med vilken personen i fråga lever i ett registrerat partnerskap eller äktenskapsliknande förhållande,

7) ett företag som bedriver näringsverksamhet och där en person som avses i 2 och 3 punkten ensam eller tillsammans med någon annan person som nämns i de punkterna har en ägarandel på minst 10 procent, motsvarande bestämmande inflytande eller något annat väsentligt inflytande, eller om personen hör till ett sådant företags ledning i egenskap av styrelsemedlem, verkställande direktör, verkställande direktörens ställföreträdare eller i någon annan uppgift som ankommer på den operativa ledningen,

8) ett annat än i 7 punkten avsett företag och en stiftelse där en person som avses i detta moment ensam eller tillsammans med någon annan som avses i detta moment har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

Trots vad som föreskrivs i 2 mom. 4 punkten tillämpas på medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd vad som i 2 mom. föreskrivs om styrelsemedlemmarna, om uppgifter som enligt denna lag ankommer på styrelsen har överförts på förvaltningsrådet i kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar.

Kreditinstitutet ska föra en förteckning över de fysiska personer, företag och stiftelser som avses i 2 mom. Uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt de beslut eller villkor som gäller krediter som beviljats fysiska personer, företag och stiftelser som räknas upp i förteckningen samt placeringar i företag och som avses i 1 mom. ska anmälas till Finansinspektionen då Finansinspektionen kräver det. Skyldigheten att föra en förteckning enligt detta moment tillämpas inte på ett kreditinstitut som inte beviljar krediter till dem som avses i 2 mom. eller placerar i företag som hör till den närmaste kretsen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om utlåning ska på motsvarande sätt tillämpas på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om registreringen av beslut som avses i 1 mom. och om den förteckning som avses i 4 mom. och om rapporteringen till Finansinspektionen av uppgifter som avses i det momentet. Finansinspektionen får dessut-

om meddela närmare föreskrifter om när ett i 2 mom. 1 punkten avsett företag anses vara av liten betydelse när det gäller hela koncernen.

16 kap.

Utländska EES-kreditinstituts och utländska EES-finansinstituts filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland

1 §

Utländska EES-kreditinstituts och utländska EES-finansinstituts rätt att etablera filialer och tillhandahålla tjänster

Ett utländskt EES-kreditinstitut, ett finansinstitut som beviljats koncession i en annan EES-stat (*utländskt EES-finansinstitut*) och ett dotterföretag till ett sådant finansiellt institut får etablera en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 5 kap. 1 § som ingår i dess koncession.

Det som i detta kapitel föreskrivs om utländska EES-kreditinstitut gäller också utländska EES-finansinstitut och dotterföretag till sådana finansiella institut.

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

3 §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska lämna Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet, insättningsgarantifonden och, om filialen tillhandahåller investeringstjänster, ersättningsfonden för investerarskydd, följande uppgifter om filialer till tredjelands kreditinstitut:

- 1) uppgifter om beviljande och ändring av koncession för en filial,
- 2) de totala tillgångar och skulder som filialerna rapporterat till Finansinspektionen,
- 3) namnet på det kreditinstitut eller kreditinstitutskonglomerat i ett tredjeland som filialen tillhör.

18 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

8 §

Bokslut och rapportering

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock, om Finansinspektionen så bestämmer, åtminstone årligen lämna Finansinspektionen följande information:

- 1) de totala tillgångar som motsvarar verksamheten i Finland,
- 2) de instrument som finns tillgängliga för att säkra och behålla likviditeten,
- 3) den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande,
- 4) en utredning om den insättningsgaranti som ska tillämpas på insättare,
- 5) en utredning om filialens riskhanteringssystem,

6) en utredning om filialens förvaltnings- och styrningssystem samt uppgifter om de personer som hör till filialens operativa ledning och de personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet,

7) de återhämtnings- och resolutionsplaner som filialen omfattas av, och

8) andra uppgifter än de som avses i 1–7 punkten och som Finansinspektionen anser att behövs för tillsynen över filialen.

13 §

Finansinspektionens rätt att företräda insättare mot utländska insättningsgarantifonder

Om ett tredjelands kreditinstitut inte i enlighet med inlåningsavtalet har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i en finländsk filial till ett tredjelands kreditinstitut, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål framställa krav på ersättning för inlåningen hos den behöriga utländska insättningsgarantifonden eller någon annan myndighet som ansvarar för insättningsgarantin. Finansinspektionen har rätt att föra talan på de i 1 mom. avsedda insättarnas vägnar mot den insättningsgarantifond eller någon annan utländsk myndighet som avses i detta moment.

21 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

1 §

Skadeståndsskyldighet

— — — — —
Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta också skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat aktieägare, medlemmar, andelsägare, innehavare av grundfondsbevis eller andra personer genom överträdelse av EU:s tillsynsförordning, förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet, denna lag eller en förordning som utfärdats eller en föreskrift av Finansinspektionen som meddelats med stöd av den, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, lagen om hypoteksbanksverksamhet, lagen om hypoteksföreningar eller kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar. I revisionslagen föreskrivs om revisorers ersättningsansvar.
— — — — —

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 april 2021. Bestämmelserna i 9 kap. 15 § och 11 kap. 2 § 4–6 mom. träder dock i kraft först den 28 juni 2021.

Ett holdingföretag som har inlett sin verksamhet före den 28 juni 2019 ska ansöka om tillstånd för holdingföretagsverksamheten i enlighet med 2 a kap. i denna lag senast den 28 juni 2021.

På ett kreditinstitut som har uppfyllt kriterierna enligt 2 kap. 5 § 2 mom. i denna lag den 27 juni 2019 tillämpas villkoret enligt den paragrafen på bildandet av en underkoncern från och med den 30 december 2023.

Lagens 11 kap. 2 § 3 mom. tillämpas till och med den 27 juni 2021 sådant det lydde vid ikraftträdandet av denna lag.

De bestämmelser i denna lag som enligt 6 kap. 2 § 1 mom. eller 6 b kap. 1 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) tillämpas på värdepappersföretag är tillämpliga till och med den 1 juli 2021 sådana de lydde vid ikraftträdandet av denna lag och därefter sådana de lyder i denna lag, med undantag för 8 kap. 16 § och 8 a kap. 4 § 2 mom. i denna lag.

Helsingfors den 26 mars 2021

Republikens President

Sauli Niinistö

finansminister Matti Vanhanen